

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.593/2019/8. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke

Dr. Gyarmathy Judit előadó bíró

Dr. Kiss Gábor bíró

A felperesek:

- I. rendű
- II. rendű
- III. rendű
- IV. rendű
- V. rendű
- VI. rendű
- VII. rendű
- VIII. rendű
- IX. rendű
- X. rendű
- XI. rendű
- XII. rendű
- XIII. rendű
- XIV. rendű
- XV. rendű
- XVI. rendű
- XVII. rendű
- XVIII. rendű
- XIX. rendű
- XX. rendű
- XXI. rendű
- XXII. rendű

XXIII. rendű
XXIV. rendű
XXV. rendű
XXVI. rendű
XXVII. rendű
XXIX. rendű
XXX. rendű
XXXI. rendű
XXXII. rendű
XXXIII. rendű
XXXIV. rendű
XXXV. rendű
XXXVI. rendű
XXXVII. rendű
XXXVIII. rendű
XXXIX. rendű
XL. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Hegedűs Péter ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: Dr. Cserich – Dr. Gyovai Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Cserich Zsolt ügyvéd

A per tárgya: Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIV. rendű felperesek és alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Gyulai Törvényszék 9.Pf.25.837/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Békési Járásbíróság 2.P.20.399/2016/85.

Rendelkező rész

A Kúria a Gyulai Törvényszék 9.Pf.25.837/2018/5. számú jogerős ítéletét – a felülvizsgálattal támadott részében – a felperesek keresetét elutasító rendelkezését érintő részében hatályában fenntartja;

míg az alperes által felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi 15 nap alatt az alperes javára:

az I. rendű felperest 200.000 (kétszázezer) forint,

a II-III. rendű felpereseket egyetemlegesen 100.000 (százezer) forint,

a IV-V. rendű felpereseket egyetemlegesen 270.000 (kétszázhetvenezer) forint,

a VI-VII. rendű felpereseket egyetemlegesen 390.000 (háromszázkilencvenezer) forint,

a VIII-IX. rendű felpereseket egyetemlegesen 390.000 (háromszázkilencvenezer) forint,

a X-XI. rendű felpereseket egyetemlegesen 320.000 (háromszázhuszezer) forint,

a XII. rendű felperest 360.000 (háromszázhatvenezer) forint,

a XIII-XIV. rendű felpereseket egyetemlegesen 300.000 (háromszázezer) forint,

a XV-XVI. rendű felpereseket egyetemlegesen 390.000 (háromszázkilencvenezer) forint,

a XVII-XVIII. rendű felpereseket egyetemlegesen 420.000 (négy százhuszezer) forint,

a XIX-XX. rendű felpereseket egyetemlegesen 290.000 (kétszázkilencvenezer) forint,

a XXI-XXII. rendű felpereseket egyetemlegesen 340.000 (háromszáznegyvenezer) forint,

a XXIII-XXIV. rendű felpereseket egyetemlegesen 350.000 (háromszázötvenezer) forint,

a XXV-XXVI. rendű felpereseket egyetemlegesen 220.000 (kétszázhuszezer) forint,

a XXVIII. rendű felperest 140.000 (száznegyvenezer) forint,

a XXIX., XXX-XXXI. rendű felpereseket egyetemlegesen 270.000 (kétszázhetvenezer) forint,

a XXXII., XXXIII-XXXIV. rendű felpereseket egyetemlegesen 300.000 (háromszázezer) forint,

a XXXV-XXXVI. rendű felpereseket egyetemlegesen 400.000 (négy százezer) forint,

a XXXVII-XXXVIII. rendű felpereseket egyetemlegesen 520.000 (ötszázhuszezer) forint,

a XXXIX-XL. rendű felpereseket egyetemlegesen 490.000 (négy száz kilencvenezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati költség megfizetésére.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek tulajdonában álló családi házas ingatlanok közelében az alperes mobil-átjátszó tornyot építtetett. A bázisállomás egy 30 méter magas, faburkolatú toronyból és a mellette elhelyezett négy darab ún. outdoor szekrényből áll.

[2] A torony felállítása 2010. november 18-án történt meg, az infrastrukturális építési munkálatok 80%-a – a rádiótechnikai szerelések kivételével – ekkor befejeződött. Az antennákat 2011. január 20-án helyezték el. A műszaki átadás-átvételre 2011. november 17-én került sor. A 2012. március 29-én kelt használatbavételi engedély 2012. május 21-én emelkedett jogerőre.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperesek a bírósághoz 2016. november 10-én érkezett keresetükben kérték, hogy a bíróság a tulajdonukat képező ingatlanok forgalmi értékének csökkenése miatt kötelezze az alperest a torony létesítésével összefüggésben 7.284.098 forint, a torony működésével összefüggésben 15.427.195 forint, összesen 22.711.293 forint kártérítés és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A felperesek a tulajdonukat képező ingatlanok vonatkozásában külön-külön – több tulajdonos esetén a tulajdonostársakat együttes jogosultként feltüntetve – határozták meg az igényelt kártérítési összegeket.

[4] Arra hivatkoztak, hogy a bázisállomás léte és működése szükségtelenül zavarja őket mint ingatlan-szomszédokat, és ezzel okozati összefüggésben az ingatlanaik forgalmi értéke csökkent. Hivatkoztak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a

továbbiakban: régi Ptk.) 100. §-ára és 339. § (1) bekezdésére. Előadták, hogy a mobilátjátszó-torony több ok miatt is szükségtelenül zavarja őket: környezetidegen, tájidegen, rontja a kertés házas övezet intimitását, a kilátást, árnyékoló hatása van. Továbbá utaltak a bázisállomás sugárzó hatásától való félelemre is, amely tényezők összességében – mivel a szükségtelen zavarásról mindenki értesül, aki a mobiltorony létéről és működéséről az ingatlanaik közelében tudomást szerez – az ingatlanaik forgalmi értékének jelentős csökkenését okozták.

[5] Állításuk szerint a kár a torony létesítésével összefüggésben a műszaki átadás-átvétel időpontjában, azaz 2011. november 17-én, míg a működésével összefüggésben a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésekor, azaz 2012. május 21-én következett be, amely kárt az alperes ettől az esedékességi időponttól számított késedelmi kamatokkal együtt köteles a részükre megtéríteni.

[6] Előadták, hogy a tanúvallomások, az ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye bizonyítják a szükségtelen zavarás tényét és az ingatlanok értékcsökkenésének mértékét. Utaltak általában a tornyok egészségre káros hatásával összefüggésben köztudomású tényekre, valamint hivatkoztak több, hasonló ügyben született jogerős ítéletre. Álláspontjuk szerint az alperes nem tudta kimenteni magát a felelősség alól.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[8] Elsődlegesen elévülésre hivatkozott. Előadta, hogy mivel a torony már 2010. november 18-án állt, ezért a létesítésével összefüggésben előterjesztett kárigény a kereseti kérelem benyújtásakor már elévült. Emellett arra hivatkozott, hogy mivel 2011. január 20-án a bázisállomás a felszerelt antennákkal már a jelenlegi képét mutatta, ezért a torony működésével, az ahhoz kapcsolódó félelemérzet miatti ingatlan forgalmi értékcsökkenéssel összefüggő kártérítési igény is elévült.

[9] Másodlagosan érdemben is vitatta a keresetet: annak jogalapja és az összezszerűsége bizonyítatlansága miatt is kérte az elutasítását, mivel szerinte sem a szükségtelen zavarás, sem a bekövetkezett kár, vagyis az értékcsökkenés nem került bizonyításra. Álláspontja szerint az ingatlanforgalmi szakértő téves kiindulási alappal számolt, az értékcsökkenések helytelenül kerültek megállapításra, így az arra alapított igény megalapozatlan. Arra is hivatkozott, hogy – a technika fejlődésével összefüggésben – köztudomású tényként nem állapítható meg a lakosság átjátszótoronyokkal szembeni általános félelemérzete sem, káros hatás nem igazolható. A kimentés körében állította, hogy másutt, kisebb zavarással az állomást nem tudta volna kialakítani, e körben utalt a szakértői véleményekre.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest összesen 21.962.013 forint, az I-XI., XIII-XXVI., XXIX-XL. rendű felperesek részére a kereseti kérelemben megjelölt összegű, a XII. és XXVII. rendű felperesek részére – vonatkozásukban a keresetet részben elutasítva – a torony létesítését megelőző tulajdoni illetőségükhöz igazodó összegű

értékcsökkenés és kamatai kártérítés címén – a tulajdonostársak részére egyetemlegesen – történő megfizetésére.

[11] Az alperes elévülési kifogását nem találta alaposnak. Rögzítette, hogy a torony felállítása 2010. november 18-én megtörtént, de a torony létesítésének időpontjaként a műszaki átadás-átvétel 2011. november 17-i napját határozta meg, amihez képest a keresetlevél benyújtásakor az elévülési idő még nem telt el.

[12] Kifejtette, hogy a felperesek személyes előadásukban az antennák működésének kezdetét nem tudták megjelölni, de az alperes által becsatolt adatok alapján kétséget kizáróan igazoltnak találta, hogy 2011. január 20-án a bázisállomás a jelenlegi képét mutatta. Kiemelte, hogy a bázisállomás működése viszont hivatalosan csak a használatbavételi engedély 2012. május 21-i jogerőre emelkedését követően indulhatott meg, így a torony működésére alapított károsodások tekintetében az igények elévülése ezen a napon kezdődött meg, amelyből következően a torony működésével összefüggő kártérítési igények sem évültek el.

[13] Indokolása szerint a felperesek bizonyították a szükségtelen zavarás, a szomszédjogi szabályok megsértésének tényét, ezért a bázisállomás felépítésével és működésével okozati összefüggésben az ingatlanaikban az igazságügyi szakértő szakvéleményében meghatározott összegű értékcsökkenés kártérítés címén történő megfizetésére kötelezte az alperest.

[14] Kitért arra, hogy az alperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére a felróhatóságát nem tudta kimenteni, nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható: a szakértői vélemény szerint ugyanis a bázisállomás egy másik, a felperesek kisebb zavarásával járó helyen is elhelyezhető lett volna.

[15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta: a torony létesítésével kapcsolatos kártérítési igényt valamennyi felperes vonatkozásában elutasította, míg a II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperes keresetét teljes egészében, azaz a torony működésével kapcsolatos igények körében is elutasította, a marasztalási összegek tekintetében pontosította a késedelmi kamat kezdő időpontját, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek keresetének elutasítását azzal indokolta, hogy a torony létesítését követően ingatlanaikat értékesítették, azonban az adásvételi szerződések alapján a vételárat a torony léte és működése nem befolyásolta. Kiemelte, hogy ezen ingatlanok értékesítése a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény alapján történt. Érvelése szerint mivel az érintett felperesek az ingatlanoknak már nem tulajdonosai, a kártérítési igény alapos érvényesítéséhez azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy a vételár meghatározásakor a bázisállomás működésének értékcsökkentő hatását is figyelembe kellett venni, azonban annak kialakítására a jelzáloghitel-szerződésben megállapított forgalmi érték volt az irányadó, azt a torony léte és működése nem csökkentette. Ezért a kár bekövetkezése hiányában a keresetüket teljes egészében alaptalannak találta.

[17] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a körben, hogy a torony létesítéséhez és működéséhez kötődő károsító hatásokból származó kártérítési igények egymástól időben elkülönülten évülnek el. Az elsőfokú bíróságtól eltérően azonban az elévülési kifogást a torony létesítésével összefüggő kártérítési igények tekintetében alaposnak találta. Kifejtette, hogy ebben a körben a kár bekövetkezésének időpontja a torony létesítéséhez, azaz annak látványához kötődik, ami független a műszaki átadás-átvétel időpontjától. Mivel a torony felépítése 2010. november 17-én megtörtént, a felpereseknek a létesítéséből eredő káruk ekkor bekövetkezett, amihez képest a 2016. november 10-án előterjesztett kereset elkésztett, így az ezzel összefüggő kártérítési igényeket elutasította.

[18] A torony működésére alapított kártérítési igényre vonatkozó elévülési kifogást viszont alaptalannak találta. E körben elfogadta az elsőfokú bíróság indokait, amely szerint a hivatalos, jogszerű működés időpontja a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének napja, így ekkor következett be a felperesek kára, amiből következően az elévülés is ettől az időponttól kezdődött, azaz a felperesek ezen igényüket az elévülési időn belül érvényesítették.

[19] Az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően bizonyítottanak találta a torony működése kapcsán a szükségtelen zavarás tényét, az ezzel összefüggésben bekövetkezett forgalmi értékcsökkenést és annak összegét. Megállapította, hogy a felperesek a kár bekövetkeztét és annak mértékét is bizonyították, ezzel szemben az alperes a kártérítési felelősség alól nem mentette ki magát, mert nem tudta bizonyítani, hogy a bázisállomás telepítése során úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen a II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek és az alperes terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet.

[21] A II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben – annak tartalma szerint – kérték a másodfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelmüket elutasító részében történő hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[22] Megsértett jogszabályhelyként a régi Ptk. 100. §-ára és 339. §-ára hivatkoztak. Kiemelték, hogy az ingatlanoknak a bázisállomás létesítésekor és működésbe helyezésekor tulajdonosai voltak. Arra hivatkoztak, hogy a kereseti kérelem alapjául szolgáló „károkozás” akkor következett be, amikor még tulajdonosai voltak az ingatlanoknak, és az eladásra már a létesítés és üzembe helyezés után került sor, ezért álláspontjuk szerint alappal érvényesítenek kártérítési igényt.

[23] Arra hivatkoztak, hogy a torony létesítésével és működésével összefüggésben a kereseti kérelmüket időben terjesztették elő, az nem évült el: a torony létesítésével kapcsolatos kár bekövetkezésének időpontja a műszaki átadás-átvétel 2011. november 17. napja, a működéssel összefüggő károkozás bekövetkezésének időpontja pedig a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének napja, azaz 2012. május 21., amely

időpontokhoz képest igényérvényesítésük nem késett el. Ennek alátámasztására több eseti döntésre is hivatkoztak.

[24] Az alperes felülvizsgálati kérelmében – annak tartalma szerint – a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének is a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[25] Megsértett jogszabályhelyként a régi Ptk. 324. § (1) bekezdését, 325. § (1) bekezdését, 326. § (1) bekezdését, 360. § (1) bekezdését, 204. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (2) és (3) bekezdését, 163. § (3) bekezdését, 182. § (3) bekezdését és 206. § (1) bekezdését jelölte meg.

[26] Arra hivatkozott, hogy a torony működésre alapított kártérítési igény tekintetében jogszabálysértő volt a marasztalása, mivel ezek az igények is elévültek. Egyébként kifejtette, hogy szerinte nem választható ketté a torony és az antenna hatása, utalt arra, hogy a személyes meghallgatásuk során maguk a felperesek sem tettek különbséget még utalás szintjén sem e hatások között. Megjegyezte, hogy a szakvélemény szerint is a torony fizikai létesítéséhez kötődik mindkét esetkörre vonatkozóan a kár bekövetkezte.

[27] Kiemelte, hogy ha a toronyra szerelt antenna látványa és tájidegensége korrekciós tényezőként értékelendő és értékcsökkenést okoz, akkor az annak a fizikai létesítéséhez kötődik, és mivel az antenna már 2011. január 20-án elhelyezésre került a jelenlegi helyén, ezért az annak látványához, tájidegenségéhez kötődő értékcsökkenés miatti kártérítési igény is ekkor vált esedékessé, következésképpen elévült.

[28] Azt nem vitatta, hogy a torony üzemszerű működésének megkezdése a használatbavételi engedély jogerőre emelkedéséhez kötődik, azonban ez szerinte nyilvánvalóan nem kapcsolódik össze a bázisállomásnak az egészségre gyakorolt hatásaitól való – egyébként általa vitatott – félelemérzet miatt bekövetkező esetleges értékcsökkenéshez. Álláspontja szerint a működéséhez kötődő, az egészségre gyakorolt hatásoktól való félelem miatt bekövetkező értékcsökkenés miatti kártérítési igény is elévült, mert a torony már 2010. november 18-én a helyén állt, az antennák beállítása 2011. január 20-án megtörtént, a torony már 2011. október 14-étől kezdődően forgalmat generált. Az alperes is számos eseti döntésre hivatkozott álláspontjának alátámasztására.

[29] Ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint sikerrel mentette ki magát a kártérítési felelősség alól, és utalt arra, hogy a magánszakértő és a perben kirendelt szakértő szakvéleménye közötti ellentmondást nem sikerült feloldani.

[30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében megismételte elévüléssel kapcsolatos álláspontját, továbbá a kimentés körében már előadott okfejtését emelte ki.

[31] A II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben szintén az elévülés körében ismételték meg a saját

álláspontjukat, továbbá hangsúlyozták, hogy az alperes a felelősség alól nem tudta kimenteni magát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos; az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

[33] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és 275. § (3) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[34] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelmek korlátai között, a kérelmekben támadott rendelkezések vonatkozásában bírálta felül.

[35] A Kúria mindenekelőtt az elévüléssel kapcsolatos jogszabálysértésre hivatkozást vizsgálta, figyelemmel arra, hogy az alperes elévülési kifogásának alapossága a kereset elutasításához vezet, aminek következtében a további érveléseket az ügyben figyelmen kívül kell hagyni.

[36] A régi Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. A régi Ptk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Következésképpen a kártérítési követelés elévülési ideje a károsodás bekövetkezésekor nyomban elkezdődik. A károsodás bekövetkezése objektív tény, független attól, hogy a károsultnak arról volt-e tudomása, ezért az elévülési idő kezdetét nem érinti, ha a károsult a károsodásról – bármely okból – csak később szerez tudomást.

[37] A Kúria a torony létesítésével kapcsolatos igényeket illetően mindenben egyetértett a másodfokú bíróságnak az elévülés körében kifejtett álláspontjával. Az adott esetben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a torony 2010. november 18-án készült el, ezzel az annak létéhez kapcsolódó károkozás megtörtént, a felperesek kára magához a torony létesítéséhez kötődik, függetlenül attól, hogy a hivatalos műszaki átadás-átvételre mikor került sor. Ebből következően a felperesek károsodása 2010. november 18-án bekövetkezett, a kártérítés esedékessé vált. Ehhez képest helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a 2016. november 10-án előterjesztett kereseti követelés elévült, figyelembe véve, hogy elévülést megszakító körülmény nem következett be, és ilyenre a felperesek sem hivatkoztak. Mivel pedig elévült követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni, a másodfokú bíróság helyesen utasította el a bázisállomás létesítésével kapcsolatos kártérítési igényeket a régi Ptk. 324. § (1) bekezdése, 325. § (1) bekezdése és 326. § (1) bekezdése alapján.

[38] A Kúria nem értett egyet viszont a másodfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a torony működésével összefüggésben érvényesített igények nem évültek el. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg az első- és másodfokú bíróság,

hogy a torony építése 2010. november 18-án befejeződött, felépítését követően azon az antennákat 2011. január 20-án helyezték el, azaz a torony ezen a napon már a jelenlegi állapotában állt. A felperesek a keresetükben és a meghallgatott felperesek a személyes meghallgatásuk során bár nem tettek különbséget a torony létesítésével és működésével összefüggő hatások között, de arra utaltak, hogy az antennák létesítését megelőzően nem volt tudomásuk arról, hogy a felépült torony milyen célt fog szolgálni. Erre figyelemmel – a felperesek számára legkedvezőbb esetet tekintve – az antennák elhelyezésével, a torony végleges megjelenésének kialakításával, azaz 2011. január 20-án a torony működésével kapcsolatos kártérítési igényük is esedékessé vált.

[39] Kiemeli a Kúria, hogy a működéshez kapcsolódó kártérítési igényük alapját maguk a felperesek is a torony működéséhez kötődő félelemérzet értékcsökkentő hatásában jelölték meg. Az viszont nem a használatbavételi engedély jogerőre emelkedéséhez vagy az általuk nem is ismert időpontban történt működés tényleges megkezdéséhez kapcsolódik, hanem az akkori magasságban megépült és a működés lehetőségét már magában rejtő antennákkal felszerelt torony létehez (EBH 2007.1691.).

[40] Mindezekből következően a torony működéséhez kapcsolódó kártérítési igények is elévültek. A Kúria megjegyzi, hogy a felek által hivatkozott számos eseti döntés eltérő tényállásokon és a jelenlegitől eltérő igényérvényesítésen alapul, így az azokban foglalt jogi érvelések erre az ügyre nem irányadók; az elévülés feltételeit minden esetben a konkrét körülmények alapulvételével kell vizsgálni.

[41] Az elévülési kifogás alaposságára figyelemmel nem kellett vizsgálni a II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek és az alperesek felülvizsgálati kérelmében és ellenkérelmében előadott további érveket.

[42] Mindazonáltal a II., III., XIII., XIV., XXXII., XXXIII., XXXIII. és XXXIV. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmével összefüggésben utal arra a Kúria, hogy minden alapot nélkülöz az az álláspontjuk, amely szerint kártérítés megfizetésére annak ellenére jogosultak, hogy az ingatlan értékesítése során a torony létevel és működésével kapcsolatos értékcsökkenést a vételár meghatározása során nem érvényesítettek. A régi Ptk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott kártérítés fogalmának egyik eleme – kár – hiányában kártérítés az elévülési kifogás alaptalansága esetén sem illette meg ezeket a felpereseket.

[43] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a felperesek keresetét elutasító rendelkezését érintő részében a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg a régi Pp. 275. § (4) bekezdése szerint az alperes által felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a felperesek keresetét elutasította.

Záró rész

[44] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felpereseket az alperes együttes (elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati) eljárási költségének megfizetésére. Az együttes perköltség összegének

meghatározásakor figyelemmel volt az alperes által megfizetett fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték, az általa megfizetett magánszakértői díj és előlegezett szakértői díj, valamint a képviseletét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összegére. Ez utóbbi meghatározásánál figyelembe vette a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1)-(2) és (5) bekezdésében és a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakat. A felpereseket a kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati kérelmük által érintett összegek alapulvételével, azok arányában kötelezte a perköltség megfizetésére.

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) kormányrendelet (Veir.) 29. § (1)-(2) bekezdésének együttes alkalmazásával – a felek által közösen előterjesztett kérelem hiányában – a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. május 6.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s. k. bíró